

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at den Sag, der er til Behandling, er et Forslag om Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer og ikke Forslag om Kornlov eller Indmalingstvung eller Hvedemel eller noget af den Slags.

Jens Thomsen: De ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Korsgaard var meget forargede over, at man vilde moralisere med denne Lov og bremse Børsspekulationen. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde: Spekulationen er et Skatteobjekt, der bør benyttes; vil man moralisere, skal man ikke beskattede, saa skal man forbyde. (*Krag:* Det var et Citat!). Ja, det forstaar jeg godt, det var et Citat af Brandes, men det fik her det ærede Medlem Hr. Krags Tilslutning, og jeg mener heller ikke, der er noget særlig angribeligt i det. Jeg mener dog, at Beskatningen kan blive saa høj, at den virker som et Forbud, og Bondepartiet vil gerne medvirke til, at noget saadant sker gennem det forelagte Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at det var bedre at gøre Afgiften fuldstændig procentvis, og det ærede Medlem nævnte et bestemt Tilfælde: en Aktie, der før 31. August stod i 60, kan stige til 120 uden at komme ind under den foreslaaede Forhøjelse. Jeg vil gerne give Tilslutning til disse Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Krag, og jeg mener, det vilde være bedst, at Afgiften beregnes procentvis.

Jeg gentager, at det vilde være formaalstjenligt til denne Lov at knytte en Maksimalberegning over Selskabernes Indtjeningsmuligheder; det er først dèr, en Indgriben vilde faa virkelig Betydning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet.

Aksel Larsen: Jeg havde forlangt Ordet, Hr. Formand.

Formanden: De ærede Medlemmer faar Ordet efter Tur.

Aksel Larsen: Er to mere end tre?

Formanden: Jeg beder mig fritaget for Afbrydelser.

Oluf Pedersen: Det vigtigste for Regeringen er at holde os uden for Krigen og sikre Befolkningen dens Livsfornödenheder, det er vi alle enige om. I anden Række kommer Ønsket om at sætte en Stopper for

Varefordyrelsen gennem Krigsfortjenesten. Dette søges opnaaet gennem Bemyndigelseslovene, og det er ogsaa i nogen Grad Formaålet med det foreliggende Lovforslag. Jeg vil jo hævde, at der selv i Krigstid bør være personlig Frihed, og at det er en skæbnesvanger Idé, at Menneskene tilhører Staten; den kommer man paa et givet Tidspunkt til at gøre op med. Vi er ogsaa, mener jeg, alle tjent med, at Erhvervslivets Frihed ikke unødigt begrænses, alt bør i videst muligt Omfang gaa sin Gang.

Det er min Opfattelse, at en Beskatning af Børsjobberiet ikke løser noget Spørgsmaal, selv om jeg gerne anerkender den gode Hensigt, naar man tager Skat af det, der tjenes paa Krigens Nød, og bruger de indkomne Beløb til at bøde paa Nødtilstanden, og jeg anerkender det saa meget mere, som en Regering i Krigstid skal sikre de fattige imod, at den Uret, de lider, bliver helt utaalelig. Jeg er principielt Tilhænger af „Enhver sit“, men ingen har, mener jeg, retsmoralsk Krav paa at tjene paa andres Nød. For mig at se grænser Krigsfortjeneste op til Tyveri, og det skal der sættes Bom for, men det sker desværre ikke gennem Beskatning.

Jeg er klar over, at Regeringen ogsaa sætter ind paa anden Vis, nemlig imod Prisstigningen, og her har jeg ønsket at fremsætte nogle aktuelle, principielle Betragtninger.

Det vigtigste Middel mod Børsjobberiet maa være at hindre Prisstigningen. For det første gennem et redeligt Pengevæsen, saa Priserne bliver nogenlunde uforandrede. Ændringen her var utvivlsomt det, der var den største Fejl under den forrige Krig. Jeg mener, at Regeringen maa gøre alt, hvad man kan, for at Prsniveauet som Helhed skal være konstant, det er det bedste Middel man har mod det Børsjobberi, der kan ventes at komme. Nu er det klart, at Fragterne stiger med Krigspræmierne, og at højere Løn til Sømandene for deres nyttige og farlige Færd ogsaa skal til. Men hvorfor skal Selskaberne tjene paa Krigen? Kornpriserne er ogsaa steget betydeligt, og det vil naturligvis igen drive Jordprisen op.

Skal Priserne holdes nede, maa der træffes Foranstaltninger, der modsvarer disse Prisstigninger. Kun i saa Fald mener jeg, at Børsjobberiet kan undgaas. Jeg mener ogsaa, at Regeringen har Mulighed derfor, hvis den straks sætter ind. Vi saa under den tidligere Krig, at Kædehandel blev forbudt, men under denne Kædehandel glemte man Kædehandel med Danmarks Jord. Saadan bør det ikke blive denne